

„Jedním z významných ukazatelů projektu je provozní spolehlivost,“

uvedl v rozhovoru pro All for Power Ing. Jan Štancil, ředitel sekce Klasické a obnovitelné zdroje ŠKODA PRAHA Invest s.r.o.

Jan Štancil

Vystudoval Fakultu strojní na ČVUT Praha. V letech 1981 až 1993 působil ve firmě ŠKODA PRAHA jako projektant a vedoucí strojního oddělení projekce. Podílel se jako autorský dozor na uhelné elektrárně SOMA B 5, 6 v Turecku. V letech 1994 až 2005 působil ve firmě EPS s.r.o. (MWV a.s.), kde pracoval na projektech úspor energie s garantovanými výsledky v modelu „Energy Performance Contracting“. Postupně působil jako zástupce ředitele pro realizaci projektů, například na modernizaci energetického hospodářství SETUZA a.s. Od roku 1998 byl aktivní v oboru teplárenství a jako vedoucí realizace stál za kombinovaným zdrojem tepelné a elektrické energie s využitím geotermálního tepla v Děčíně. V letech 2005 až 2007 pracoval ve firmě Škodaexport, a.s., na starosti měl generální dodávky investičních celků v energetice. Jako projektový manažer řešil například výstavbu paroplynových elektráren Balloki a Muridke v Pákistánu. Od roku 2007 dodnes pracuje ve firmě ŠKODA PRAHA Invest s.r.o., aktuálně na pozici šéfa sekce Klasické a obnovitelné zdroje.

Dosavadní průběh obnovy naznačuje, že plánovaný termín bude dodržen...

Posuzujeme-li období od září roku 2012, kdy po složitém, zdlouhavém a poněkud frustrujícím legislativním procesu bylo vydáno stavební povolení, a realizace projektu tak po nekonečných průtahích mohla začít, do dnů dnešních, můžeme konstatovat: „Byl odveden obrovský kus práce.“ Ve vašem technickém časopise kvantifikovat výkony slovem „obrovský“ příliš technické není, ale uvádět hmotnost demontovaných ocelových konstrukcí, kubaturu likvidovaného betonu, kilometry namontovaných potrubních tras a podobně by šlo jistě nad rámec tohoto rozhovoru.

Zhodnoťte ze svého osobního pohledu průběh komplexní obnovy.

S dosavadním průběhem můžeme být zatím spokojeni. Na druhou stranu to ale neznamená, že není co zlepšovat. Před námi stojí identifikovaná, či různá náhodná rizika. S těmi se budeme muset vypořádat. Máme před sebou ještě mnoho měsíců výstavby a věřím, že rok 2014 zvládneme minimálně tak dobře, jako právě končící rok 2013.

Jaké činnosti budete chtít zvládnout přes zimu?

Harmonogram výstavby je sestavný tak, aby byl dopad klimatických podmínek na postup prací minimální. Záměrně používám slovo minimální... Že v naší zeměpisné šířce „občas mrzne a padá sníh“, samozřejmě víme. Ambicí poručit větru a dešti už našťastí nemáme a počasí nás tak bohužel ovlivňuje. Do konce nadcházející zimy chceme například připravit kotel bloku 23 k tlakové zkoušce, která je nyní plánována na začátek

Partie za kotli a odsíření

Montážní práce na elektroodlučovačích

Prostup ve věži pro kouřovod čistých spalín

března 2014. Kotle bloků 24 a 25 pak budou následovat vždy s jednoměsíčním odstupem. Dokončené opláštění strojovny a přijatá zimní opatření umožňují pokračovat v montážích turbosoustrojí bez jakýchkoliv omezení. To je důležité zejména proto, že právě strojovna stojí v harmonogramu na kritické cestě.

S dovolením ještě zmíním dva provozní soubory, které je třeba dokončit co nejdříve. Oba totiž souvisí s provozem dvou nerekonstruovaných bloků 21 a 22, které nejsou zahrnuty do projektu komplexní obnovy. Jde o zauhlovací linku A a čerpací stanici surové vody Mikulovice.

Vy osobně, jaké zkušenosti získané např. z Tušimic jste v rámci řízení komplexní obnovy Pruněřova využil? Prosím konkrétněji.

Jsem přesvědčený, že zkušenosti získané (mnohdy velmi bolestně) na tušimickém projektu pomáhají všem zainteresovaným. Počínaje investorem přes nás, jakožto generálního dodavatele díla, po dodavatele jednotlivých obchodních balíčků, kteří mají možnost působit na obou projektech. Logicky, zkušenosti nejsou pouze technického charakteru. Naučili jsme se znát jeden druhého, snad jsme lépe poznali i sami sebe. Pro mě je například zásadní zjištění, že jediným způsobem jak řešit problémy, a že jich není při akci tohoto rozsahu málo, je jednat, jednat včas a jednat proaktivně. Nezní to samozřejmě objektivně, ale při realizaci takto rozsáhlého projektu si člověk uvědomí, že rčení „problémy se samy nevyřeší“ není jen otrepaná fráze.

V rámci obnovy jsou mnohde na místě původních zařízení dodány inovované, vylepšené. Toto by mělo přispět k tomu, že by mohla být údržba „méně náročnější“. Že by zařízení mohlo být méně poruchové... Chápu to tak dobře?

Ano, je to tak. Jedním z významných ukazatelů projektu je provozní spolehlivost. Ekonomicky uvažující provozovatele elektráren samozřejmě zajímá, po jakou dobu bude vysoce účinná elektrárna v provozu, kolik bude stát plánovaná údržba i odstraňování nahodilých poruch. Přirozeně, nízká poruchovost se očekává u nových zařízení, ale to nestačí. Jedním ze způsobů jak snižovat provozní náklady na údržbu je i přesná diagnostika klíčových komponentů. Například preventivní měření vybraných veličin a sledování jejich trendů má včas odhalit blížící se poruchu a včasným zásahem odvrátit škody většího rozsahu.

Jak a v čem ovlivňoval a ovlivňuje chod stávajících bloků probíhající obnovou?

Jedním z prvních důležitých cílů projektu bylo udržet bloky 21 a 22 v provozu. Zdánlivě jednoduše znějící zadání, čili zabezpečit napojení provozovaných bloků na okolní systémy, znamenalo ve skutečnosti realizaci stovek provizorií na elektrickém napájení, vyvedení výkonu, zauhlování, napojení na chladicí věže a podobně. Jak jsem již zmínil, musíme ještě urychleně dokončit práce na zauhlovací lince A a přívodu surové vody. Stávající dva bloky ale v provozu jsou a věřím, že se nám podaří dílo dokončit, aniž bychom způsobili jejich zbytečné výpadky. V tomto ohledu je vzájemná interakce bloků provozovaných a rekonstruovaných přeci jen méně problémová, než jak tomu bylo na Tušimicích.

V současné době je v průmyslu obecně, snad více než dříve, vyvíjen tlak na termíny a kvalitu, ale přitom investor tlačí na co nejnižší ceny. Lze při tomto zajistit bezproblémový průběh rekonstrukcí, výstavby a následného provozování zařízení?

V otázce si již sám tak trochu odpovídáte. Dosažení špičkové kvality v daném (nikterak dlouhém) čase za co nejnižší cenu je úkol skutečně složitý. Nechci říct, že je to přímo protimluv, ale realita je prostě taková. My, stejně jako každý jiný subjekt působící v dodavatelské sféře, se s tím prostě vypořádat musíme. Jistě by se nám líbilo mít neomezený rozpočet, žádné časové limity, ale investor to vidí jinak. Výsledkem je kompromis, který je (v našem případě), mimo jiné i díky racionálnímu přístupu ČEZ, rozumný.

Lze říci, že se někteří dodavatelé v rámci programu Skupiny ČEZ „vyšvihli“ a prokázali se jako plnohodnotní dodavatelé pro tento typ zakázek?

Výběr dodavatelů zásadním způsobem ovlivňuje budoucí úspěch projektu, a proto je mu věnována v raných fázích přípravy zásadní pozornost. Je pochopitelně snaha vybírat dodavatele renomované a spolehlivé. Vždy se ale všechno nepodaří. V zásadě ale mohu říct, že jsme dosud nebyli nuceni se s některým z nich rozloučit ve zlém. Těší mě, že jsem svědkem zdravého růstu subjektů, které mají (společně s námi) čest podílet se na projektech obnovy zdrojů Skupiny ČEZ.

Jaká je vlastně v rámci Pruněřova účast českých firem, resp. českých „materiálů“. Máte tím na mysli beton, ocelové konstrukce...?

Odpovím trochu nepřímou... Systematicky se snažíme průběžně vzdělávat naše zaměstnance. Zejména pak jazykovou vybavenost vnímáme jako podmínku nutnou (nikoliv však dostačující) k úspěchu na trhu. V rámci komplexní obnovy v Pruněřově ale angličtinu moc neuplatníme. Určitě by to mohlo být ještě výraznější, ale podíl českého průmyslu je dominantní. Z významných obchodních balíčků je pouze odsíření dodáno zahraničním subjektem.

Zajímalo by mě... Když některý z dodavatelů narazí v rámci své činnosti na potřebu změny nebo na „zlepšovák“, který urychlí obnovu, je za to nějakým odměněn? Motivujete k takovému přístupu dodavatele?

Není moc obvyklé, aby dodavatelé byli motivováni k předkládání „zlepšováků“. Změny, které jsou pro každé velké dílo nepřijemnou realitou, se řeší ve standardním změnovém řízení. S trochou nadsázky... Pro dodavatele neexistuje lepší odměna než spokojenost zákazníka a ... úhrada oprávněných nákladů.

Nedávno jsem byl na odborné konferenci, která se zabývala hlukem v dopravě... Jak na tom bude Pruněřov, co se týče ochrany zaměstnanců a okolí před hlukem?

Hluk je jedním z parametrů posuzovaných v rámci schvalování EIA a následně ověřovaných při garančním měření. Jsou dány jednoznačné limity hlukových emisí jednotlivých strojů a z hlukových studií vyplývá, že se v daných limitech budeme pohybovat.

Stanislav Cieslar